

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ročník 21/číslo 1089

11. prosinec 2021

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Samuel Müller

Téma úkolu: „Ozvěny knihy Deuteronomium ve Starém zákoně“

- společná píseň č. 203 „Když kol tebe“
- modlitba
- studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
- sbírka pro potřeby misie
- společná píseň č. 276 „Pán Sionu je vládce“
- modlitba

10,30 – 10,45 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Petr Bezděkovský

- Společná píseň č. 23 „Znějte zvony“ (v sedě)
- **Sborová oznámení**
- Společná píseň č. 279 „Nejmilejší Ježíši“
- Modlitba
- Sbíрка pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – Petra Bulejčíková
- Píseň – „Gloria“ - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – Žalm 84,9-13 (ČEP)
- Tichá modlitba
- **Kázání – Miloslav Žalud**
Téma: „Boží andělé“
- Chvilke ke ztišení – *hudební přednes* – Barbora Bezděkovská, Jan Kubík
- Společná píseň č. 95 „Bůh slíbil své požehnání“
- Modlitba – Miloslav Žalud
- Společná píseň č. 30 „Můj Tvůrce, Pane můj“

BOHOSLUZBYONLINE.CZ
INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY ZE SMÍCHOVA

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 11. 12., kázáním bude sloužit bratr Miloslav Žalud.
- Příští sobotu, 18. 12., budeme slavit Památku Večeře Páně, slovem z Písma bude sloužit bratr Radomír Jonczy.
- V neděli, 19. 12., jste zváni na předvánoční výlet T.O.M. "Vinoř – Kbely: Královská cesta" (více informací dále ve Zpravodaji)
- Od soboty, 18. 12., se ruší setkání Generace 50plus+ do odvolání. (více informací u vedoucího oddělení br. Prokopa)
- V sobotu, 18. 12., od 17⁰⁰ hod jste zváni na další online setkání cyklu Achillovy paty evoluce –Radiometrické datování
- Páteční Smíchovské foyer, s ohledem na aktivity sboru, v pátek od 20⁰⁰ hod na linku <https://meet.google.com/pmm-urpx-wnw>
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Prosíme, připojte se k nám a v měsíci prosinci myslíme na svých modlitbách na: *zachování bohoslužeb na živo*
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel. Na tento účet je možné poslat případné dary (sbírku) pro potřeby sboru.

V období 12.– 18.12. 2021 oslaví narozeniny:

Krumlová Sára (12.12.); Faragová Miloslava (14.12.);
Veselá Jaroslava (14.12.); Nováková Judita (16.12.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

QR Platba

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Částka: dle vašeho uvážení

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

Částka: dle vašeho uvážení

QR Platba

DO SBORU SE

RESPIRÁTORY, ROZESTUPY, RUCE, RODINA, ROZUM, RADOST

SOBOTNÍ ŠKOLA

Sobotní škola v modlitebně

Od 2.října 2021 je Sobotní škola v modlitebně od 9:30 hod. naživo ve standartním režimu za dodržení pravidla 6R.

Souběžně se Sobotní školou v modlitebně bude od 4. 12. 2021 probíhat také Sobotní škola on-line.

Sobotní škola on-line bude od 9:00 hod.: meet.google.com/bnz-rbdr-iqb

Sobotní škola funguje i v rámci **mládežnické třídy** (tzv. M-třída). **Studujeme pravidelně** Markovo evangelium a to **od 9:30 v pastorační místnosti kazatele**. V případě (dopředu avizovaného) zájmu lze zajistit i připojení online. Bližší informace u Jana Bezděkovského (jan.bezdekovsky@seznam.cz).

V příštím týdnu (12.12.-18.12.2021) se podíváme na způsob, jakým se poselství (nebo jedinečné výrazy a koncepty) knihy Deuteronomium odrážejí na stránkách Nového zákona.

Texty: **Mt 4,1–11; Dt 8,3; Sk 10,34; Ga 3,1–14; Sk 7,37; Žd 10,28–31**

Téma: Pravda pro dnešek v Deuteronomiu (13 lekcí)

Lekce 12: **Ozvěny knihy Deuteronomium v Novém zákoně**

- Mt 4,1–11: Ježíšova pokušení na poušti (neděle)
- Ef 6,9: Bůh nikomu nestrání (pondělí)
- Ga 3,9–14: Prokletý, který visí na dřevě (úterý)
- Sk 3,22; 7,37: Zaslíbený „prorok“ (středa)
- Žd 10,28–31: Bůh jako spravedlivý soudce (čtvrtek)

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/02.pdf

Audio lekce: <https://www.youtube.com/channel/UC2H6y99aQFPCsCGAL9h-igsg/featured>

Bible pro dnešek s teologem Jiřím Moskalou – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://www.hopetv.cz/porady/vsechny-kategorie/28-bible-pro-dnesek>

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA...

BOHOSLUŽBY V NAŠEM SBORU od soboty 1. října 2021 do odvolání

Bohoslužby se mohou konat bez kontroly očkovaní, je potřeba dodržovat rozestupy, roušky a dezinfekci. Počet přítomných osob je bez omezení kapacity míst k sezení v místě konání bohoslužby. **Pro Smíchovský sbor platí pravidlo 6R. Bohoslužby probíhají od 9:30 hod. studiem Sobotní školy ve třídách a od 10:45 hod. Bohoslužbou slova. Dětská sobotní škola bude probíhat presenční formou v určených prostorách sboru. Souběžně se Sobotní školou v modlitebně (na živo) od 4. 12. 2021 probíhá také Sobotní škola on-line od 9:00 hod. na odkazu: meet.google.com/bnz-rbdr-iqb**

Za VS J. Bartoš

KAZATELSKÁ EPIŠTOLA SMÍCHOVSKÝM – 75. kapitola

Ostrůvky naděje: Já, ty, my

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

letos je to ukládání přírody k odpočinku nějak obzvlášť náročné. Krátké dny bez slunečního svitu, holé větve, listí už rozbředlé. A k tomu navíc nejistota, kam se vyvine celá pandemická záležitost, harašení zbraní vlastně za humny. Toto nepíšu, abych vás ještě víc děsila a zmalomyslnovala, ale právě naopak!

Před nějakými dvaceti lety jsem si před kamarádem zahradníkem posteskla, že přichází podzim a je mi smutno. On mi tehdy řekl něco, co si s sebou od té doby nesu a co mi přes něj vzkázal Bůh: „Na podzim se tvoří na větvičkách pupeny na příští jaro. Život jakoby byl v nich schovaný, ale zároveň je už tady, připravený, jen rozpučet v pravý čas.“

A víte, že i v zimě se dějí v přírodě věci, které máme spojené spíše s jarem nebo létem? Pokud se budete kolem sebe dobře dívat, v parcích, zahradách můžete celou zimu vidět kvést čemeřice, růžové kaliny, žlutý jasmín, žlutočervený vilín. A možná byste ještě některé doplnili (že, Františku K.?). A víte, že křivka, ptáček o něco větší než vrabec, s typickým křivým zobákem na louskání semínek z šišek, hnízdí hlavně v zimě? Za mrazu snese vajíčka, vyседí i vyvede mladé. – Pro mě to jsou ostrůvky života, barev a hlavně naděje v období jinak celkem šedém a smutném.

A tak si říkám, že tohle přesně je můj, tvůj, náš úkol: být jako jednotlivci i jako sbor takovými ostrůvky života a naděje navzdory těžkým okolnostem! Svítit, kvést, žít a dodávat chuť těm, kdo jsou bez naděje. Být ostrůvky a Božími vzkazy těm, kdo nevidí východisko.

A jak se to dělá? Vlastně úplně jednoduše: „*Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili*“ (Mt 25,40). A za tím cokoliv může být opravdu cokoliv: nejen dát napít, najíst, přijmout, navštívit, ale také modlit se, usmát se, poděkovat, pozdravit, prohodit pár slov, ... cokoliv.

Zkusme si dokola číst tento verš z Mt 25,40 a přidat k tomu to, co sám Ježíš považuje za nejdůležitější a co je základem Bible: „*Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jedněte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci*“ (Mt 7,12) a „*Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí... (a) miluj svého bližního jako sám sebe. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.*“ (Mt 22,37-40).

Pojďme zkusit být ostrůvky naděje!

Požehnanou sobotu, požehnaný týden plný radosti z malých věcí a z velké naděje přeje a srdečně zdraví

Soňa Sílová, vaše kazatelka

Oznámení o zrušení adventního koncertu

na základě rozhodnutí na čtvrtčním mimořádném jednání výboru sboru vám chceme oznámit, že kvůli pandemické situaci a očekávanému nepříznivému vývoji

rušíme vánoční koncert, který měl proběhnout v našem sboru 18. prosince. Rádi bychom hledali náhradní řešení prostřednictvím online prostoru a budeme vděční za vaše modlitby a za jakoukoli inspiraci. Velmi si vážíme služby našeho smíchovského pěveckého sboru, zpěváků, dirigentů, hudebníků i techniků a těšíme se, že přijdou brzy nové příležitosti, kdy budeme moci prožít požehnání prostřednictvím sborových písní jak při bohoslužbách, tak i při koncertech a dalších programech. Pán Bůh vás všechny opatruj a dávej vám pokojné srdce a radost z Boží lásky.

Za výbor sboru vaši kazatelé Soňa Sílová a Vašek Vondrášek

V Í R A

Starý zákon počítá s Bohem, jako Stvořitelem a Vykupitelem. Nový zákon hovoří o láskyplném vztahu Boha k člověku.

BIBLE je Kniha knih. Je to kniha veliké a nezlomné víry. Základní jistotou, s níž předstupuje už Starý zákon před člověka je, že Bůh existuje. Nový zákon dodává, že „Bůh je láska“.

Cesty Boží jsou podivuhodné. Vidíme to už u Abrahama a jeho potomků. Abraham se pro svou víru stal vzorem pro všechny, kteří ho cestou víry následovali.

Jak úžasná byla víra dávných svědků, že za vším, co je v životě potkalo, dovedli rozpoznat Boží ruku, někdy žehnající, jindy trestající, ale vždycky chránící a pomáhající. Avšak neznamená to, že všechno vždy přijímali pokorně a poslušně. Najdeme v Bibli mnoho nářků a reptání, ale vítězila víra, že „jako jsou nebesa vyšší než země“, tak jsou vyšší i Boží cesty nežli lidské, a oč vyšší je teprve ten, který je Pánem všeho, s ničím nesrovnatelný Hospodin!

xx Požehnanou sobotu všem přeje Slávka Veselá xx

Pokoj lidem...

Nevím, jestli je v roce jiný svátek a jiné období, kterému předchází takový shon a do kterého lidé často vstupují tak sklíčením a uštvaním, jako je tomu o Vánocích. Na jedné straně se všechno třpytí, odevšad zní hudba a hovoří se o pokoji, radosti a dobrých zprávách. Pak přijde den, kdy se všechno zklidní, v kruhu blízkých a přátel se zaplaší trampoty všedních dnů, ale jenom na chvíli. Sotva dozní koledy a utichnou písně o rolníčkách, opět se přihlásí ke slovu znepokojující starosti.

A tak si může někdo položit otázku, jak je to s tím pokojem, o kterém zpívali andělé, když oznamovali Ježíšovo narození. Nejde jenom o půvabný příběh, který po staletí v lidech každoročně vyvolává na několik dnů dojmavou náladu?

Zamysleme se nad betlémskou událostí a připomeňme si některé skutečnosti, jejichž dosah obvykle nedomýšlíme. Možná se dozvíme něco více, o jakém pokoji nebeští poslové zpívali a komu je určen. V první řadě nelze přehlédnout, že naše vzrušení a shon nelze srovnat se stresem účastníků tehdejšího vánočního příběhu.

Začneme s tím, co asi prožívala Ježíšova matka Maria.

Mladá, neprovdaná dívka otěhotněla. Pro takovou ženu to v tehdejší společnosti znamenalo katastrofu. Na otázku, kdo je otcem jejího dítěte, odpovídala: „*Bůh!*“ A k tomu navíc dodávala: „*Ale já jsem stále ještě panna!*“ Pokud takovou ženu neukamenovali, vytlačili ji na okraj společnosti a byla odsouzena k žebrání a k životu v bídě a opovržení.

A čím se stresoval Josef? S Marií byl zasnouben, ale dosud s ní nežil jako manžel. Jestliže jeho snoubenka otěhotněla, a on nebyl otcem, pak podle tehdejšího občanského zákona měl právo zrušit zasnoubení, a jak jsem již zmínil, měla přijít o život. Josef byl ovšem ohleduplný a nechtěl Marii vystavit veřejné hanbě. Proto se rozhodl, že se s ní rozejde. Kolik měl za sebou bezesných nocí a co prožívala jeho rodina, o tom se Bible nezmiňuje. Jeho stres rozptýlila teprve návštěva anděla, který mu přinesl zprávu, kterou on přijal a podle ní jednal.

Jestliže jsou finance neoddelitelnou součástí života, pak právě o Vánocích se jejich role dostává do popředí. Finančních starostí nebyl ušetřen ani Josef s Marií. Římskému císaři Augustovi šlo o daně, a tak nařídil, aby byl proveden „*majetkový soupis*“ (L 2,2). Nevíme, jaký příjem měl tesař Josef, ale stačí, když sečteme tři skutečnosti, o kterých se Bible zmiňuje: novomanželé + očekávané narození dítěte + zvyšující se daně. Tři okolnosti, které nelze lehkovážně přehlédnout.

A jak pohodový byl jejich „výlet“ do Betléma? Vládní nařízení přinutilo Josefa, aby se vydal s Marií, která byla ve vysokém stupni těhotenství, na stokilometrovou cestu z Nazaretu. Josefův rod pocházel z Betléma, měl tam domovské právo a musel tam odevzdat daně.

Očekávali bychom, že v domovském městě nebudou mít problém s ubytováním, ale Lukáš píše, že se „*pro ně nenašlo místo pod střechou*“ (2,7) Naše představa o Ježíšově narození je zkreslena fantazií malířů vánočních pohlednic: útulný chlév, uprostřed malebné jesličky vystlané měkkým voňavým senem a kolem nich postavy s rozzářenými obličejí. Tehdejší stáje však byly temné a špinavé jeskyně s krmnými žlaby vytesanými do kamenných stěn. Na nich nebylo nic malebného, to nebyla idylka, která by přispívala k pohodě.

Po narození Ježíše přišly další trable. Josef se ve snu dozvěděl, že po moci dychtící šílený Herodes chce malého Ježíše zavraždit. A tak místo návratu do Nazaretu utekli do Egypta, zatímco za jejich zády v Betlémě umíraly nevinné děti. Ještě že měli od učenců z východu zlato, které mohli v Egyptě zpeněžit, a pro začátek tak získat prostředky na obživu a ubytování.

Ani pastýřům na betlémských stráních se nevyhnul neklid. Po celodenní péči o stáda přišel místo očekávaného odpočinku rozruch. Lukáš dokonce píše, že „*se jich zmocnila veliká bázeň*“, když se při nich objevil anděl a s ním, „*množství nebeských zástupů*“ (2,9.13). A právě tito poslové nebes přinesli poselství, které každý rok zaniká v předvánočním hluku nákupních středisek: „*Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán... Toto vám bude znamením: naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí... Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.*“ (L2,10-14)

Opakuji otázku, kterou jsem na začátku položil: Jak je to s tím pokojem, o kterém zpívali andělé, když oznamovali Ježíšovo narození? Nejde opravdu jenom o příběh, který má každoročně navodit na několik svátečních dnů sentimentální náladu?

Skutečný biblický příběh ukazuje, že jeho účastníky provázely starosti a že byli vystaveni nebezpečí, protože i oni žili na světě, ve kterém existuje zlo. A když se Božím nepřátelům kdysi nepodařilo zničit betlémské dítě, ve kterém do lidské rodiny vstoupil ten, který zlo jednou odstraní, tak byl znevážen význam jeho příchodu tím, že realitu ponížili na legendu. V ní se do pozornosti dostaly jesle a do pozadí ustoupil ten, který v nich ležel. Ústřední postavou a zdrojem ohlašované radosti a pokoje byl a zůstává Spasitel, Kristus Pán.

Poselství vánočního příběhu je nadčasové: Bůh nás miluje, a proto učinil všechno pro to, abychom získali nabízenou radost a pokoj. Otevřenou otázkou zůstává, jestli přijmeme jeho nabídku.

At' už k Vánocům zaujmeme jakýkoli postoj, stále platí úsloví: *„Kdyby se Kristus tisíckrát narodil v Betlémě, nic mi to neprospěje, když se nenarodí ve mně!“*

Jiří Drejnár

Vážení členové smíchovského sboru,

milé sestry, milí bratři a všichni, kteří tuto modlitebnu navštěvujete.

Celý křesťanský svět vnímá tuto dobu jako mimořádnou. *„Procházíme adventem a nevíme, co očekávat a v co věřit. Procházíme adventem, namísto co by advent procházel námi“*. Lidé, jsou nyní, více vnímavější k události, kterou si za několik dnů připomeneme. Dohady, kdy se Ježíš přesně narodil, jaké je to pravé datum, jsou myslím, bezpředmětné. V každém případě – jeho narození je tak mimořádná událost, která zasáhla celý vesmír. Stalo se něco, co nemůžeme pochopit ani domyslet; Bůh v těle dítěte sestoupil na naši zemi. Měli bychom prožívat radost a vděčnost.

Jedna stará vánoční legenda vypráví:

V noci, kdy se narodil Ježíš, přinesli andělé tuto radostnou zvěst betlémským pastýřům. Ti se rozhodli, že se půjdou poklonit narozenému děťátku a přinesou dary z toho mála, co mají. Vyzvali také jednoho velmi chudého pastýře, ale ten jim odpověděl: „Já s vámi nemůžu jít. Mám prázdné ruce, nemám co darovat!“ Ostatní ale naléhali, až ho přesvědčili. Přišli na místo, kde bylo dítě se svou matkou a Josefem. Maria měla chlapečka v náručí a usmívala se. Když viděla štědrost těch, kteří sami mají velmi málo, byla dojatá. Všimla si také pastýře, který neměl v rukách vůbec nic, a pokynula mu, aby přišel blíž. V té chvíli Maria, aby si mohla uvolnit ruce a přijmout od pastýřů dárky, něžně vložila děťátko do náručí pastýře, který měl prázdné ruce.

O vánočních svátcích si připomínáme, že nám Bůh nabízí ten největší a nejvzácnější dar – sebe samého ve svém Synu, který přichází mezi nás jako malé dítě. Jestliže ho chceme přijmout, musíme i my mít prázdné ruce. Musíme opustit naše každodenní jistoty, na něž jsme se upnuli, na kterých si zakládáme a kterých se držíme zuby nehty. Měli bychom s důvěrou vzít do náručí „Boží Dítě“, které chce kráčet spolu s námi životem.

P.S.

A jen tak mimochodem; rozněžňovat se nad dětátkem je jistě milé a každému příjemné. Nezapomeňme však, Ježíš se vrátí ještě jednou na tuto zem, a to už ne jako bezbranné dítě, ale jako „Pán pánů a Král králů na oblacích nebeských, s velkou mocí a slávou“ (Mt 24,30). A na tuto mimořádnou skutečnost bychom v těchto dnech také neměli zapomenout.

MD

KAZATELNA

3 MOI 5,20-26

Praha Strašnice 4.12.2021 (Jiří Beneš)

Už vám někdy bylo špatně ze sebe sama a nevěděli jste si s tím rady? Jeden z Hospodinových výroků ve Třetí knize Mojžíšově se této skutečnosti věnuje. Ve svém čtvrtém výroku hovoří Hospodin o duši a obnažuje to, čeho všeho je naše duše schopná. Výrok v hebrejštině začíná slovy: „*protože duše hřeší a zpronevěřuje se v Hospodinu*“ (5,20). Hřích a zpronevěra duše se zde týká vztahu s Bohem, duchovního života, naší spirituality, ale má přesah i do našich mezilidských vztahů, do něho sociálního chování: děje se to ve vztahu k velmi blízkému člověku (5,21). Hospodin nám říká, že bychom o své duši měli vědět to, že má v sobě potenciál ubližovat nejbližším.

Nejprve tuto tendenci naší duše Bůh pojmenuje obecně. Třikrát Bůh mluví o tom, že duše hřeší (5,21-23). Víme to o své duši? Dvakrát pak Bůh mluví o tom, že duše je věrolomná, nevěrná a zpronevěřuje se (hebr. m-a-l již 5,15). To není vůbec lichotivé vysvědčení, které naší duši Bůh dává. Naopak. Je to vysoce znepokojivé zjištění o své duši. Dozvídáme se tedy, že Bůh naší duši zná, ví o ní něco, co my o ní nevíme a vidí ji jinak, než ji známe a vidíme my.

Pak Hospodin pojmenuje, co konkrétně znamená, že duše hřeší a je věrolomná. Dvakrát (5,21.22) použije hebrejské sloveso k-ch-š zapřít, obelhat, předstírat ohledně (a) svěřené věci neboli věci v úschově (hebr. *piq-qadón* 5,21.23); (b) lupu, uchvácené věci (hebr. *gazel* 5,21.23). Duše je tedy schopna zradit důvěru, ukrást, tj. zapřít svěřenou věc i lup.

Ale to není všechno. Duše je také schopna (a) utiskovat a vydírat (hebr. a-š-q je v 5,21.23 třikrát!); (b) nalézt ztracenou věc (hebr. *abeda* „ztracená věc“ je dvakrát v 5,22-23) a nejenom ji zapřít, ale dokonce ještě přísahat křivě (hebr. š-q-r oklamat, zradit v 5,22.24). Jak se vám to poslouchá? Myslíte, že tato slova můžeme vztáhnout na sebe, ačkoli si ničeho z toho, o čem zde Bůh mluví, nejsme vědomi? A týká se to našeho stavu trvale, nebo jde jen o nárazové či jednorázové přestupky?

Tím vším, co zde Bůh popisuje, tím ukazuje, jak vypadá to, že „*člověk hřeší*“ (5,22). Není to však obvinění. Bůh jen rozkrývá to, čeho všeho jsme schopni. Rozkrývá to, že to v našem nitru není v pořádku (podobně činí Ježíš: Lk 11,39-46). Čtvrtý Hospodinův výrok ve Třetí knize Mojžíšově nám tak snímá klapky z očí, vyvádí nás z blažené nevědomosti a bere nám iluze, které o sobě máme. Po takovém zjištění už o sobě nemůžeme mít dobré mínění. Máme si taková slova o nás nechat líbit?

Ale to není všechno. Řeč o naší duši má v Hospodinově výroku pokračování, které tak bolestivé již není. Je to rub předchozího konstatování. Od 3 Moj 5,23 Bůh oznamuje, a všimněte si, že nenařizuje ani nepřikazuje (!), že takový člověk, zřejmě když si to uvědomí, když mu dojde jeho vina, sám a spontánně začne napravovat, co způsobil. Jedná jako hříšnice ve farizeově domě (Lk 7,36-38). Vrací věci do pořádku. Nekamufluje to, nesvádí vinu na jiné, nehledá si alibi. Jako Zacheus: Lk 19,8.

Jak je to možné? Příčina tohoto jednání není zmíněna. Může tím sice být svědomí, ale mnohem spíše je příčinou Hospodinův výrok. Bůh totiž odhaluje, co duše činí. A proto se to člověk dozvídá. Proto zjišťuje a uvědomuje si svou vinu. Takže impusem k nápravě je samotný čtvrtý Hospodinův výrok, Boží řeč. Slova od Boha, která člověk bere vážně, mají potenciál probouzet zpětnou vazbu a vědomí viny. Bůh nám pomáhá uvědomovat si vinu a stimuluje nás k tomu, abychom svou vinu řešili. Bůh nás svou řečí mobilizuje k jednání, k nápravě. Proto se ostatně také Hospodinovým slovům přicházíme při bohoslužbách vystavovat. Víme, že v silovém poli Hospodinova mluvení se s námi něco děje, měníme se, nabíjí nás to, posouvá, motivuje a posiluje. Když nasloucháme Bohu, dozvídáme se, kým jsme i jak s tím máme pracovat, co si s tím zjištěním máme počít. Dochází nám, že je třeba upokojit, vrátit, nahradit (3 Moj 5,24).

Čas neboli doba, kdy se tak děje, pojmenovává Hospodin slovy „*den oběti za vinu*“ (5,24; ČEP to 5,25 překládá „*pokuta*“). Vina je slovo, které Bůh ve svém výroku použije nejčastěji (pětkrát v 5,23-26; slovo „*Hospodin*“ se zde objeví jen čtyřkrát 5,20.21.25.26). Takže Bůh ve svém čtvrtém z 37 výroků ve Třetí knize Mojžíšově mluví o vině a jejím řešení. Opět jen oznamuje, tzn. nenařizuje ani nepřikazuje, co takový člověk dělá: „*přivede berana bez vady*“, tj. toho nejlepšího a „*přivede jej pro Hospodina*“. To, co si „*člověk*“ (5,22) neoprávněně přivlastnil nejenže vrátí, ale uvede své jednání do souladu s Hospodinem, nechá do toho vstoupit kněze a obdaruje Boha. Neoprávněný zisk pro sebe léčí provinilý hříšník tím, že obdaruje Boha (5,25). Ze svého zisku učiní zisk Boha. Zisk tak nakonec nemá hřešící člověk, ale Bůh a kněz.

Řešení problému není zcela snadné, neboť je šestistupňové a není ani zcela v moci provinilého hříšníka: (a) vrátí zcizené (5,23); (b) přidá 20% (5,24); (c) obdaruje Boha; (d) uvede svůj život do souladu s tím, co Hospodin říká. Pak nastupuje kněz, který (e) provinilého hříšníka „*před Hospodinem přikryje*“ (5,26). A teprve nakonec, když toto všechno proběhne, (f) vyřeší tento problém Bůh tím, že odpustí. To je ovšem v textu vyjádřeno trpným rodem „*bude mu odpuštěno*“ (5,26). Hospodinova přítomnost stejně jako úvodní zmínka o duši a působení kněze, který „*před Hospodinem přikrývá*“ provinilého hříšníka, ukazuje, že Hospodin ve svém čtvrtém výroku neřeší společenský nýbrž duchovní problém.

Současně nám Bůh (a) připomíná, že jeho odpuštění není k dispozici komukoli a kdykoli si vzpomene; (b) své odpuštění slibuje předem, dříve, než si svou vinu uvědomíme. Tak je Hospodinovo odpuštění před námi, abychom v něj mohli doufat. Hospodinovo odpuštění je naše budoucnost. Bez odpuštění nemáme šanci. Zejména v dnešní vyděšené a všelijakými sliby zahlcené době je odpuštění Hospodinovo naší nadějí a znamením, že Bůh s námi počítá a je připraven nás

přijmout. To ostatně dnes zaslechnete ještě jednou v zaslíbení, které nám sám Hospodin sděluje formou požehnání, které přijmete na konci bohoslužby. Je to šest vět, jimiž nám Bůh sděluje své úmysly vůči nám a očekává, že je vezmeme vážně a budeme tomu, co nám v požehnání říká věřit.

Amen

TO SVĚTLO VE TMĚ SVÍTÍ

Praha Smíchov 4.12.2021 (Josef Dvořák)

PRO DĚTI: Milé děti, kdybyste se židovských dětí zeptaly, jaký svátek mají nejraději, odpověděly by: Chanuku, svátek světel. Během tohoto svátku rozsvěcují světla a také dostávají dárky. Symbolem Chanuky je osmiramenný svícen. K svátku světel se pojí událost stará 22 století a hlavně zázrak. Naslouchejte.

Před dvěma tisíci a dvěma sty roky Izrael – židovskou zemi – obsadilo nepřátelské vojsko. Jejich král, jmenoval se Antiochos IV., zakázal židovskému národu slavit soboty a jiné svátky uctívající Boha Hospodina. Nesměli vykonávat obřizku ani číst Tóru (Písmo). Tento král si ke svému jménu připojil přízvisko epifanes, česky božský. Sám sebe považoval za božského. Dokonce dal v Jeruzalémském chrámu postavit sochu svého (pohanského) boha Dia. A podle jedné legendy prý v tomto chrámu nechal obětovat prase. Tím židovský chrám i náboženství nesmírně zneuctil. Lidé utíkali do hor, ale krutý král je i tam pronásledoval. Izrael se náboženskému útlaku postavil na odpor. V čele boje za svobodu povstal Matatyáš Makabejský se svými syny. Byla válka. Trvala tři roky.

Děti, židovský národ proti té velké přesile zvítězil. Jeruzalémský chrám vyčistili a znovuzasvětili. Na památku této události se každý večer zapalují svíčky na chanukiji, osmiramenném svícnu. Dnes večer židovské děti rozsvítí sedmou svíci.¹

Ačkoliv jde o jedno z největších vojenských vítězství, v židovských rodinách si nepřipomínají tolik válku nýbrž příběh.² Proč? Protože když ve válce ubližujeme nepříteli, ubližujeme něčím dítěti, něčím tátovi či dědovi. Válka ač je obranná, vnáší do světa a duší lidí, do rodin tmu. Mnohem mocnější je vítězství duchovní, působí jako světlo rozsvícené v temnotě.

Děti, naslouchejte příběhu o světle: Po tříleté vítězné válce byl při čištění Chrámu nalezen pouze jediný džbánec s rituálně čistým olejem, který se užíval ke svícení na sedmiramenném svícnu v Jeruzalémském chrámu. Ale jediný džbánec by vystačil sotva na jeden den svícení. Co udělat? Děti, svícen zapálili, při jeho svitu se modlili za obnovu národa i bohoslužeb, a stal se zázrak. Toto množství oleje vydrželo hořet a prosvěcovat Chrám i den druhý, den třetí. Děti, každý ze sedmi dnů se stal zázrak, svícen svítil po dobu 8 dnů, než byl připraven nový olej, rituálně nezávadný. Po prvním dnu každá zapálená svíčka na osmiramenném svícnu připomíná zázrak. A na konci osmidenního svátku svítí celý svícen. Jsou to děti, které každý den zapalují o svíci víc, jako by byly kněží sloužící v Chrámu.

¹ Sobota 4.12.2021

² Jak praví talmudická legenda (Šabat 21b).

Děti, my potřebujeme symboly. Obzvláště v těžkých dobách či v křehkých situacích osobních životů. Proto je lidé tvořivě přivádějí na svět, čerpají z nich sílu i odvahu a předávají je svým dětem. Vždyť víte, děti, jak Vás děsí tma. Proto dokážete porozumět světlu adventního věnce či chanukového svícnu, nebo tomu přirovnání, ve kterém **Ježíš říká: „Já jsem světlo světa.“** Tak ať Vám příběh Ježíšův na životní cestu svítí.

POZVÁNKA

PŘIJĎTE TO TAKÉ ZKUSIT!

Milí přátelé,

další rok bude brzy za námi, ale vždy, když něco končí, něco nového začíná. Nevíme, co nám další rok přinese, ale jdeme vstříc budoucnosti s nadějí a pozitivní myslí.

Proto bychom se s Vámi rádi podělili o propagační letáček s termíny našich ozdravných pobytů na rok 2022.

10-denní OZDRAVNÉ POBYTY ZDRAVÍ NA 1. MÍSTĚ! 9900,- Kč / 10 dní

EPICENTRUM ZDRAVÍ

LEDEN	16. – 26.
ÚNOR	13. – 23.
BŘEZEN	20. – 30.
DUBEN	17. – 27.
KVĚTEN	15. – 25.
ČERVEN	12. – 22.
ČERVENEC	3. – 13.
ČERV. / SRPEN	24. – 3.
SRPEN	14. – 24.
ZÁŘÍ (německý)	4. – 14.
ZÁŘÍ / ŘÍJEN	25. – 5.
ŘÍJEN	16. – 26.
LISTOPAD	13. – 23.
PROSINEC	18. – 28.

Rezervace termínu: www.ozdravnepobyty.eu

KONZULTACE A PORADENSTVÍ PŘEDNÁŠKY
WELLNESS ZDRAVOTNÍ MĚŘENÍ A TESTY
KURZY VAŘENÍ FITNESS MUZIKOTERAPIE
ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ PROCHÁZKY VÝLET
SPOLEČENSKÝ A DUCHOVNÍ PROGRAM

EPICENTRUM ZDRAVÍ EDEN

Lipník u Benátek nad Jizerou

OZDRAVNÉ POBYTY
komplexní péče rodinná atmosféra
celoroční provoz individuální přístup

PODPORA IMUNITY OPTIMALIZACE HMOTNOSTI
STOP CIVILIZAČNÍM NEMOCEM EMOČNÍ ZDRAVÍ
VŠE PRO ZDRAVÁ ŽÁDA DUCHOVNÍ OBNOVA
ŽIVOTNÍ STYL DLOUHOVĚKÝCH ODPOČINEK

www.OZDRAVNEPOBYTY.EU

pobyty-czed@seznam.cz

734 437 435 / 603 540 976 / 739 345 687

Milí přátelé s otevřeným srdcem, přemýšlíte, co říci nebo napsat k ADRA Dárku, abyste udělali obdarované osobě ještě větší radost? **Máme pro vás pár tipů:**

Dopis mamince.

Milá maminko,

vždy jsi mě učila, že si lidé mají pomáhat. Že jsou na světě tací, kteří neměli takové štěstí jako my a chybí jim věci, které my považujeme za úplně samozřejmé. Mám na mysli třeba čistou vodu na pití či mýdlo na umytí. Pamatuješ, jak jsi mi říkávala: Čistota půl zdraví? Místo dalšího běžného dárku proto letos Tvým jménem posílám pomoc lidem, kteří se nad tímto rčením nebudou tak ošklibat jako kdysi já.

Naopak – budou za to vděční. Věřím, že i Tebe toto vědomí zahřeje u srdce, že Tvoje rady nebyly marné a došly užtku nejen u mě. Děkuji, že díky Tobě vidím, co je v životě opravdu důležité – umývat si ruce :-)) a pomáhat druhým lidem.

Tvá dcera

Chcete i vy letos potěšit maminku smysluplným dárkem? Zkuste ke skutečnému voňavému mýdlu z drogerie přibalit i mýdlo v hygienickém balíčku z ADRA Dárku. Stačí koupit náš dárcovský certifikát a my už se postaráme o zbytek. Potěšíte tak maminku, lidi, kterým pomoc jejím jménem poputuje a věříme, i sami sebe :-).

Dopis manželovi

Drahý muži,

často si stěžuješ, že máme doma příliš moc zbytečných věcí (přesněji „krámů“), a že v té záplavě věčně jen něco hledáš, s dovětkem „jestli bych s tím nemohla něco udělat?“. A tak dělám ;-).

Můžu Tě uklidnit: K letošním Vánocům žádný další krám nedostaneš. :-)) Místo běžného dárku jsem nakoupila 2 pytle cementu, 10 kg hřebíků a 100 ks cihel. Poputují potřebným lidem

Tvým jménem.

Vím, že to není na celý dům, ale jako muž snad oceníš, že toto opravdu není zbytečnost. A jako chlap s dobrým srdcem, který sám nemá problém pomoci kamarádům či sousedům, Tě to potěší. Víc než další svetr s vánočním sobem.

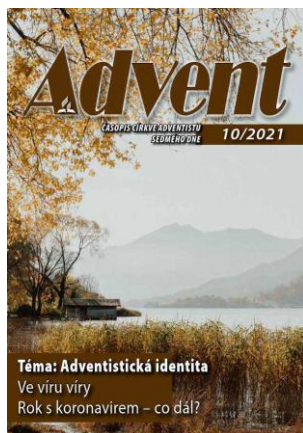
Tvá milující žena

Pokojný předvánoční čas ve zdraví a dobré náladě Vám srdečně přeje

koordinátorka péče o dárce a PR aktivit

Aktuálně z nakladatelství Advent-Orion Praha

Téma 10. čísla časopisu Advent je Adventistická identita. Věnují se mu především dva rozsáhlejší články Mikuláše Pavlíka a Jaquese Doukhana. Nabídka je však mnohem širší: nevšední pojednání o víře (Marek Škrla), zprávy ze světa (zvláště zpráva o pojmenování náměstí v polském Krakově po Michalu Czechovském se zdá až neuvěřitelná!), ve zprávách z Adry ČR se mimo jiné dozvíte, co je to gerontooblek a čemu se věnuje Barbora Bezděkovská. Peter Čík se zamýšlí nad tím, co je smyslem kaplanské služby. Další díl Newstartu připravila Jana Krynská, tentokrát o důvěře. Tématem koronaviru a očkování se z různých úhlů zabývají dva články: teologa Olivera Fichtenberga, odborníka z Loma Linda University Richarda H. Harta. Cílem časopisu je také informovat o aktuálním dění u nás doma (Konference mužů, Festival romské služby, CD skupiny Džemband).

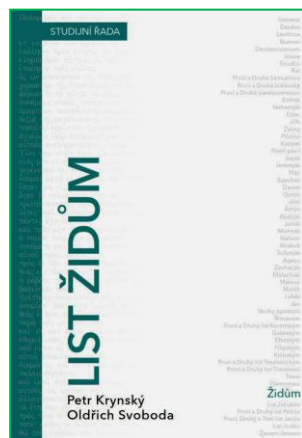

Rádi informujeme i o projektu pomoci dětem – Když nevíš, tak se „zeptej“. Několik zpráv z Adra Slovensko a Pathfinderu a jsme na konci. Věříme, že než odložíte časopis Advent, tak vám ještě stihne udělat radost slevová nabídka Štúdia Nádej. Další číslo vyjde v novém grafickém zpracování a také i s poněkud pozměněným obsahem. Dobrou zprávou je, že přes navýšení výrobních nákladů může ještě v roce 2022 zůstat prodejní cena zachována (30 Kč).

V prvním čtvrtletí příštího roku budeme v sobotní škole studovat list Židům. Lekce připravil teolog z Andrewsovy univerzity Félix H. Cortez. Budeme se věnovat obrazu Ježíše, který obsáhl šířku, délku, výšku i hloubku Boží lásky k nám.

Pro rozšíření obzoru vyjde v nejbližších dnech také podrobný komentář z pera učitelů ATI – Petra Krynského a Oldřicha Svobody: List Židům – Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i navěky.

Zveme vás na pokračování série on-line DISKUZNÍCH
POŘADŮ o našem původu s možností položit své otázky

ACHILLOVY PATY EVOLUCE

18. 12. 2021 | 17:00

RADIOMETRICKÉ DATOVÁNÍ

Můžeme přímo měřit čas, který už byl? Protože nemáme „hodiny“, které měří do minulosti, jak změřit čas, který už se stal? Mnoho lidí považuje radiometrické datování za nezvratný důkaz, ale jak tato metoda vlastně funguje? Odpovíme na tuto, ale i další otázky.

HOSTÉ

Ing. Lucie Spáčilová Ph.D. | Mgr. Libor Votoček

sledujte na:

www.achillovypatyevoluce.cz/diskuze

Výlet TOMu 19.12.2021

“Vinoř – Kbely”

Královská cesta – (původní zemská stezka 10. stol.)

Poutní cesta - VIA SANCTA založena l.p. 1674 Jezuity - kapličky

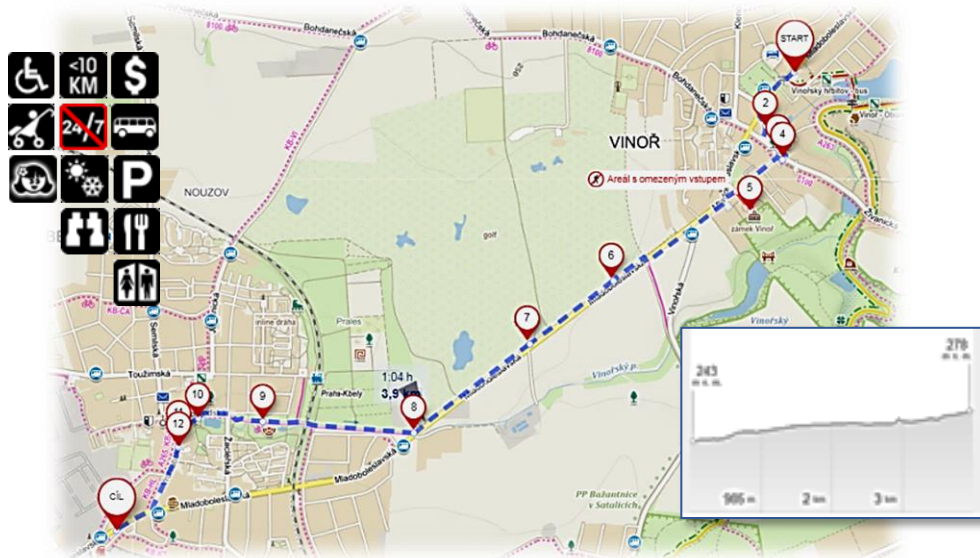
Sraz: v 10:45 hod Vinoř u hřbitova – parkoviště obchod. Domu NORMA.

Doprava: Metro B–Vysočanská–BUS 375 směr Brandýs n. L 9:48 hod

Metro C- Letňany-BUS 375 směr Brandýs n. Labem 9:58 hod

Do stanice Vinořský hřbitov. (10:38)

Trasa: Hřbitov - Pakerská kaple – Velínskou ul. Na Vinořské náměstí - kostel Povýšení sv. kříže, Lípa Republiky, Fara – ul Mladoboleslavskou – Vinořský zámek, dále k Nicovské kapli, budované golfové hřiště, kolem Nezámyslické kaple do Komunitního centra „PRALES,“ (možnost návštěvy) – Piknikové centrum, Bludiště, kolem Vinořského

potoka do Centrálního parku, ul. Železnobroská k sousedí „ROZUM a CIT“, Památník ČS republiky, kostel sv. Alžběty, ul. Vrchlabská k soše sv. Vojtěcha do ul. Huntířovská.

Stanice BUS.: Huntířovská - všechny autobusy z této zastávky jedou na Prahu.

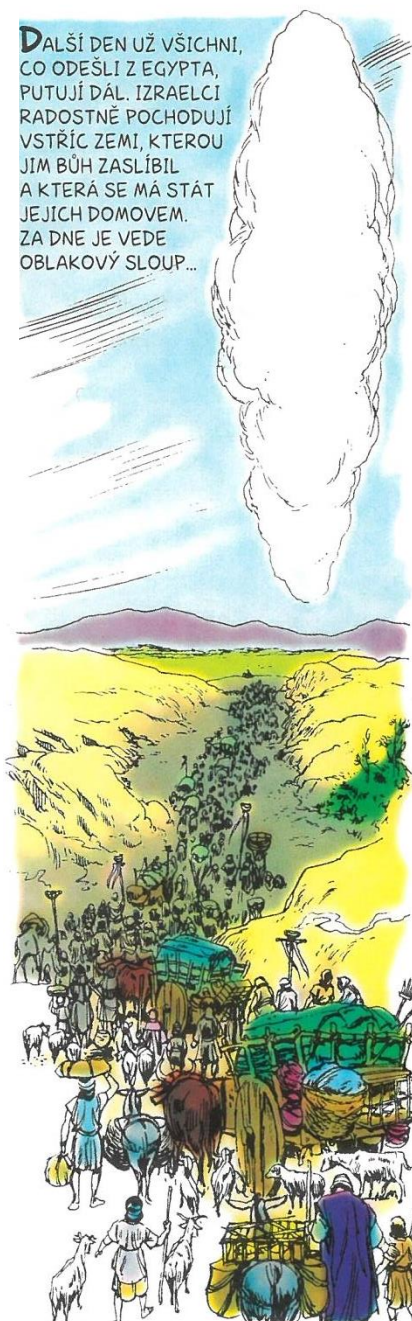
Kdo zaparkuje ve Vinoři u obch. NORMA, bude ze Kbel převezen ke svému autu.

prosíme, dodržujte nařízení vlády pro bezpečí své i vašeho okolí

Délka trasy cca 3,9 (s centrem Prales 5,1) km

Na výlet se s vámi těší Radek Zelenka

DALŠÍ DEN UŽ VŠICHNI,
CO ODEŠLI Z EGYPTA,
PUTUJÍ DÁL. IZRAELCI
RADOSTNĚ POCHODUJÍ
VSTRČÍ ZEMI, KTEROU
JIM BŮH ZASLÍBIL
A KTERÁ SE MÁ STÁT
JEJICH DOMOVEM.
ZA DNE JE VEDE
OBLAKOVÝ SLOUP...

A ZA NOCI
SLOUP OHNIVÝ.

ANI PŘI PŘEKOTNÉM ÚPRKU ZA SVOBODOU
S SEBOU NEZAPOMNĚLI VZÍT TĚLO SVÉHO
VELKÉHO VŮDCE JOSEFA.

V EGYPTĚ BYL SLAVNÝ
A MOCNÝ, ALE SÁM
POŽÁDAL, ABYCHOM HO
POCHOVALI
V JEHO
VLASTI.

PO NĚKOLIKA DNECH CESTY DORAZÍ
K RUDÉMU MOŘI...

PŘED NÁMI
JE MOŘE A VŠUDE
KOLEM NÁS HORY.

CO BUDEME
DĚLAT? KAM
TEĎ PŮJDEME?

Pokračování příště